

deles, at Justitsminister Rytters Agenter foretager en systematisk Udvisningskampagne, og at Tyskerne drives over Grænsen hver Dag. Pastor Schmidt, det tyske Medlem af det danske Underhus, henlede nylig Opmærksomheden paa dette Forhold og modtog Forsikringer fra Premierminister Neergaard om, at en Forsoningspolitik vilde blive fulgt mod Distriktets tidligere Styrere. Man vil se, hvorledes disse Artikler i „Social-Demokraten“ har vandret Verden rundt og igen er kommet tilbage til Sydsjælland, hvor altsaa et mig venligsindet Blad har gjort opmærksom paa, hvorledes det sande Forhold var.

Nu foreligger Spørgsmaalet igen i den høje Rigsdag, og jeg er glad derved; jeg tror at turde sige, at nu taler jeg ikke mere paa et Partis Vegne, ikke paa Venstrepartiets Vegne, men som Justitsminister i Danmark paa alle Partiers Vegne. Jeg opfattede det ærede Medlem Hr. Rodes Forespørgsel som en Elskværdighed, idet han vilde give mig Lejlighed til her i den danske Rigsdag at udtale mig om de Synspunkter, vi her har fulgt, for at man kan vise, at der fra den danske Rigsdags Side ydes den Politik, som her føres, absolut Støtte.

Jeg skal gaa over til at omtale Stillingen, saaledes som den nu foreligger. Forinden vil jeg dog gerne have Lejlighed til at yde de socialdemokratiske og radikale Blade en ubetinget Tak, fordi de er holdt op med disse Angreb paa mig, ikke fordi de generer mig selv personlig — jeg er nu en Gang forhærdet overfor sligt —, men fordi jeg tror, at det vil genere os i Udlandet, naar det der gaar igen som noget, et stort Parti herhjemme mener. Som sagt, jeg er vis paa, at jeg har alle Partiers Støtte bag mig i den Politik, jeg her fører og har ført.

Lad os se, hvorledes det forholder sig. Jeg vil her sondre, ganske naturligt, imellem Regeringens Stilling overfor de Borgere, som er danske Statsborgere, og som bor i det, vi tidligere kaldte 1ste Zone, ligegyldigt, om de er danske eller tyske, med andre Ord, vore egne Statsborgere. Med Hensyn til dem gaar jeg ud fra, at den danske Lovgivning yder dem fuld Støtte, saa at ingen dernede vil blive generet hverken af danske Embedsmænd eller af danske Borgere, ligegyldigt af hvilken Anskuelse vedkommende er. Der vilde selvfølgelig blive ydet vedkommende al mulig kraftig Støtte fra Regeringens Side, hvis noget saadant kunde tænkes at finde Sted, men jeg har ikke hørt noget Til-

fælde, hvor det er forekommet, at Borgere i Danmark, ligegyldigt hvilket Sindelag de har, er blevet generet. Jeg taler her kun om Spørgsmaalet om deres Opholden sig her; Spørgsmaalet om deres Livsstilling indlader jeg mig ikke her paa. Om dette Spørgsmaal har vi her i Rigsdagen vedtaget en særlig Lovgivning; Spørgsmaalet om deres Virksomhed som Læger, Apotekere o. s. v. kommer ind under andre Regler. Dette er altsaa Stillingen lige overfor vore egne Borgere i 1ste Zone, ligegyldigt om de er dansk- eller tysksindede. De har absolut Krav paa al mulig Retsbeskyttelse, som vi kan yde dem. Jeg vil gaa ud fra, at alle vilde betragte det som utænkeligt, at de blev generet.

Jeg gaar saa over til at tale om Stillingen overfor de tyske Borgere, som kommer herop i Landet. Naar tyske Borgere kommer herop i Landet, kan det være enten paa et rent, forbigaaende Besøg, eller de kan tilsigte et længere Ophold her i Landet. Jeg vil først tage det Tilfælde, at de tilsigter et rent forbigaaende Besøg. Lad os tage f. Eks. det Tilfælde, at en tysk Embedsmand eller anden Tysker i 2den Zone har Lyst til at komme op i 1ste Zone rent lejlighedsvis paa et Besøg. Lad os tænke os, at vedkommende Mand er i Uniform. Jeg gaar ud fra som givet, at den danske Stat vil yde en saadan Mand, som kommer herop fra 2den Zone, en hvilken som helst Beskyttelse, hvis det skulde ske, at han blev generet. At noget saadant skulde kunne finde Sted fra en offentlig Myndigheds Side, vilde jeg betragte som utænkeligt, som noget, der ikke vil forekomme; skulde det alligevel forekomme, vilde der i alt Fald blive grebet meget kraftigt ind derimod. Men ogsaa i Tilfælde af, at det var fra privat Side, en saadan Mand blev generet, er jeg ikke i Tvivl om, at den danske Stat vilde yde tilstrækkelig Retsbeskyttelse, forsaa vidt som Forholdet da kommer ind under det offentliges Omraade.

Jeg gaar derefter over til det, som er Hovedspørgsmaalet her, Spørgsmaalet om dem, som kommer herop fra Tyskland, og som tilsigter et længere Ophold her i Danmark, dels saadanne, som kommer op for at bo i Sønderjylland, dels saadanne, som kommer herop for at bo i den øvrige Del af Riget. Naar man læser tyske Aviser, bliver man forbavset over at se det, som her udslynges. Det siges der: Man sondrer i Danmark mellem Udvisninger paa den ene Side og Nægtelse af Opholdstilladelse paa den anden Side. Men, siger